

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24674

гр. София, 18.06.2026 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в**  
закрито заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Анета Юргакиева**

като разглежда дело номер **7336** по описа за **2026** година докладвано от съдията,  
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е във връзка с жалба на С. И. П., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. С. Б. П., срещу Заповед GRAM № 2535514/29.05.2026г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.,„з“, подб. „бб“ от ЗДвП (ЗППАМ) – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца. С жалбата е направено искане за спиране на изпълнението на заповедта по съображения, че са налице условията по чл.166, ал.4 вр. ал.2 от АПК. Сочи се, че жалбоподателят ползва служебен автомобил във връзка с работата си, което не е само въпрос на лично удобство, а е свързано с изпълнението на неговите служебни ангажименти. Твърди се, че предварителното отнемане на СУМПС ще доведе до невъзможност или съществено затруднение да изпълнява възложените му задачи и риск от неблагоприятни последици в трудовите отношения, загуба на доходи, ограничаване на професионалната активност и накарняване на нормалния житейски и трудов ритъм.

За да се произнесе по искането са спирани на изпълнението, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл.166, ал.2 от АПК, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

В случая с оспорения акт е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „з“, подб. „бб“ от ЗДвП, а съгласно чл.172, ал.6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка, тоест налице е административен акт, за който е допуснато предварително изпълнение по силата на закон. При допуснато по силата на специален закон предварително изпълнение на административен акт, по отношение на който не е изрично

изключен съдебния контрол, приложим е чл. 166, ал. 2 от АПК.

Условие за спиране изпълнението на административния акт съгласно чл.166, ал.2 от АПК е наличието на вероятност от причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда вследствие допуснатото предварително изпълнение. В тежест на оспорващия е да обоснове наличието на такава вероятност, като изложи твърдения, подкрепени с доказателства, за факти и обстоятелства относно вида, характера и размера на вредите, които биха му били причинени в резултат на допуснатото предварително изпълнение. В случая в жалбата се съдържа твърдение, че предварителното изпълнение ще доведе до затрудняване на трудовата дейност на жалбоподателя, което от своя страна ще създаде реална възможност той да претърпи имуществени и неимуществени вреди. Тези твърдения обаче са общи и напълно голословни, доколкото не са конкретизирани с ясни и точни данни за предполагаемото трудово правоотношение на жалбоподателя и за неговите трудови функции, съответно не са представени никакви доказателства в тази насока. При това положение съдът приема, че не е доказано по делото наличието на предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта следва да бъде оставено без уважение.

Предвид изложеното, Административен съд София –град, III отделение, 51 състав

#### ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на С. И. П. за спиране изпълнението на Заповед GRAM № 2535514/29.05.2026г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: